

Vardinė stipendija – Šiaulių universiteto magistrantei

Filantropinę veiklą vykdančias Šiaulių moterų LIONS klubas dvyliktus metus iš eilės Kovo 11-osios išvakarėse įteikė stipendiją geriausiai besimokančiam Šiaulių universiteto studentui, turinčiam negalia.

Šimet Hermannus Hulsinga vardo 1000 eurų stipendija įteikta matematikos magistrantūros pirmo kurso studentei Samantai Zakaitėi. Mergina baigusi finansų matematikos bakalauro studijas, toliau žinių semiasi magistrantūroje.

Laikina einanti studijų prorektoriaus pareigas docentė Renata Bilbokaitė, dėkodama klubui už skirtą stipendiją, kalbėjo: „Kad moterys turi jautrią širdį, visi žino. Bet šios moterys supranta mokslo vertę“.

Klubo prezidentė Jūratė Sobutienė, sveikindama stipendijos nominantę, paaiškino, kad stipendija pavadinta olando ilgalaikio klubo rėmėjo ir filantropo Hermannus Hulsinga vardu. Pirmuosius keletą metų jis finansuodavo šią stipendiją, tačiau ji palauižė sunki liga.

„Simboliška, kad stipendija teikiama prieš Kovo 11-ąją. Prasminga yra paremti jaunus žmones, kurie yra mūsų ateitis ir gali prisidėti prie mūsų valstybės gražinimo“, – įteikdama stilizuotą stipendijos čekį kalbėjo klubo prezidentė Jūratė Sobutienė.

Nominantę stipendijai gauti išrenka pats universitetas, o tarpininkauja tos pačios organizacijos narys universiteto profesorius Juozas Pabrėža. Samanta Zakaitė buvo išrinkta iš penkių pretendenčių. Sudėtingus tiksluosius

Šiaulių moterų LIONS klubo narės kasmetinę vardinę stipendiją Kovo 11-osios išvakarėse įteikė Šiaulių universiteto matematikos magistrantei Samantai Zakaitėi.

mokslius kretančios merginos pažangumo vidurkis – 9,25 balo.

Penkerius metus dėstanti Samanta profesorė Renata Macaitienė pabrėžė, kad ji yra nepaprastai gabi mergina. Nors turi judėjimo negalią ir sėdi vežimėlyje, yra kupina gyvenimo džiaugsmo, draugiška. Profesorė paminėjo, kad Samanta turi didelę aistrą – yra krepšinio ir futbolo gerbėja, kuria raktų pakabučius ir apyrankes su sportine simbolika.

„Kad Samanta yra pas mus – didelė dovana mūsų matematikų bendruomenei. Tai, kad mes dalinamės žiniomis, yra vienas

dalykas, o tai, kad ji mus moko tikėjimo ir pasitikėjimo yra kita“, – sakė R. Macaitienė.

Pakruojyje gyvenanti Samanta patikslino, kad jai arčiau širdies vis dėlto yra krepšinis. Visa jos šeima važinėja į varžybas, kurios vyksta tiek Šiauliuose, tiek Kaune.

Samanta patvirtino, kad tikslieji mokslai jai visada buvo arčiau širdies, o matematiką studijuoti paskatino buvusi klasės auklėtoja. Pasirinko finansų matematikos bakalaurą. Kadangi studijomis nenusivylė, tęsia jas magistrantūroje, šį jos sprendi-

mą palaikė ir tėvai.

Universiteto dėstytojai pabrėžė ne tik magistrantės siekį studijuoti, bet ir jos tėvų pasiryžimą vežioti merginą iš Pakruojo į paškaitas Šiaulių universitete. Šį universitetą ji pasirinko dėl dviejų priežasčių – geras sąlygas mokytis nuotoliniu būdu ir nedidelio atstumo nuo namų.

Samanta kalbėjo, kad dėl savo tolimesnės ateities dar nėra apsisprendusi. Vienas iš svarstomų galimybių – tolimesnė mokslinė karjera.

„Šiaulių krašto“ inf.

Paukščiai suplasnojo piešiniuose

Šiaulių apskrities Povilo Višinskio viešosios bibliotekos Meno ir muzikos skaitykloje pirmadienį, Keturiasdešimties paukščių dienos išvakarėse, atidaryta Šiaulių „Dailės namų“ vaikų piešinių dūmais paroda „(P)aukštis“.

Parodos atidarymo svečius pasitiko paukščių čiulbesys, „Dailės namų“ vadovė menininkė Edita Sūdžiūtė svečius vaišino „Paukščių pieno“ saldainiais.

Parodą pristatė bibliotekos parodų kuratorius profesorius Vaidotas Janulis, menotyrininkas Virginijus Kinčnaitis.

Vakaro žvaigždės, piešinių autoriams, E. Sūdžiūtė suteikė galimybę paragauti žvaigždės skonio – glazūruotų žvaigždės formos sausainių. Menininkė dovanojo ir po paukštį: ledinuką ant pagaliuko – gaidelį.

Aktorė Monika Šaltytė perskaitė Daivos

Čepauskaitės eilėraštį apie paukščių turgų, o grojo parodos autorės ir jų mokytoja E. Sūdžiūtė.

„Kiekvienas paukštis turi savo aukštį, kiekvienas aukštis turi savo paukštį“, – šiais žodžiais pristatyta paroda.

Kūriniai sukurti piešimo dūmais technika, dar vadinama fumažu. Šį pavadinimą XX amžiaus pirmoje pusėje pirmą kartą pavartojo austrų siurrealistas W. Paalenas. Siurrealistai techniką išpopuliarino atsitiktiniams efektams drobėse išgauti.

Pasak E. Sūdžiūtės, kūrėjai (nuo šešerių iki septyniolikos metų) nesistengė atkartoti konkrečios paukščio rūšies ir piešti tikroviškai. Parodoje siūloma ieškoti faktūros, formos, subtilumo, lengvo sparno mosto, juvelyriško paviršiaus, nuotaikos, charakterio, nuoširdumo.

Piešiant dūmais džiugina ne tik procesas, bet ir išliekamoji vertė, nes piešinį įmanoma užfiksuoti.

„O ką bendro turi piešimas pirštu ant raso- lango stiklo, ant dulketo ar suodino paviršiaus, pagaliuku ant smėlio ar kreidelėmis ant asfalto? Visa tai neturi išliekamosios vertės, bet labai mėgiama vaikų ir pamiršta suaugusių. O juk kiekviename iš mūsų gyvena arba miega vidinis vaikas. Smalsus, drąsus, kūrybiškas tyrinėtojas, mokantis džiaugtis viskuo, ką sukuria, o sukuria kartais viską iš nieko“, – mano E. Sūdžiūtė.

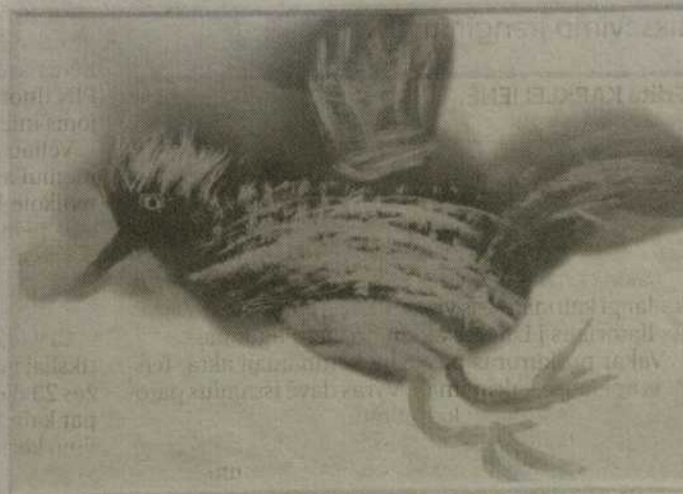
„Dailės namų“ vadovės teigimu, paukščių ir dūmų prigimtis turi panašumų: ir vieni, ir kiti yra laisvi ir ne(su)varžomi.

Paroda veiks iki kovo 29 dienos.

„Šiaulių krašto“ inf.

Giedrius BARANAUSKO nuotr.

Dorotėjos Čepulės paukštis, sukurtas dūmų technika.

Parodą pristatė Šiaulių „Dailės namų“ vadovė Edita Sūdžiūtė ir bibliotekos parodų kuratorius profesorius Vaidotas Janulis.

Meras laimėjo bylą prieš advokatą

Vilniaus apygardos teisme advokatui Egidijui Morkūnui nepavyko įrodyti, kad Šiaulių meras Artūras Visockas esą jam liko nesumokėjęs už teisines paslaugas beveik 7 tūkstančius eurų.

Įvykiai, dėl kurių kilo teisinis ginčas, vyko 2016 metų gruodį, kai Savivaldybės taryboje kilo pirmoji politinė krizė. Meras liko be savo bendražygių, kai Taryba iš pareigų atleido vicemerą Domą Griškevičių ir tuometinį Administracijos direktorių Eduardą Bivainį, o pačiam merui pradėjo atstatydinimo procedūra.

E. Morkūnas aiškino, kad A. Visockas kreipėsi į jį dėl politinės krizės suvaldymo. Jis su A. Visocku pasirašė susitarimą dėl teisinių paslaugų teikimo, konsultavo jį, rengė dokumentus, tačiau už šias paslaugas jam sumokėta esą nebuvo.

D. Griškevičius ir E. Bivainis su Tarybos sprendimais juos atleisti iš pareigų nesutiko ir kreipėsi į teismą. Jiems taip pat atstovavo advokatas E. Morkūnas. Abu valdžios vyrai teismus laimėjo, iš Savivaldybės prisiteisė solidžias išmokas, o D. Griškevičius sugrįžo į pareigas. Abu su teisininku visiškai atsiskaitė.

„Aš liūdžiu, kad advokatai pradėjo dalyvauti politiniuose procesuose“, – sakė A. Visockas, nenorėjęs susikti, kad į politinius reikalus kartu su D. Griškevičiumi ir E. Bivainiu jį ir įtraukė.

Miesto vadovas aiškino, kad advokato tikslai buvo daryti įtaką Šiaulių arenas valdymui, Savivaldybės būsto administravimui, Savivaldybės teisiniu ginčui su Šiaulių menų inkubatoriaus rangove UAB „Meba“.

„Ziauriai gailėjaisi, kad pas jį nuėjau, jis mane paėmė „įkaitu“, vykdė savo ateities planus, davė pasirašyti tą popierių, dėl kurio jis dabar pralošė teismą“, – aiškino meras.

Meras taip pat įsitikinęs, kad E. Morkūnas minėta byla siekė viešųjų ryšių, kurių dėka galėjo pažeisti jo galimybes dalyvauti savivaldos rinkimuose.

„Nežinia, kiek pakenkė, neaišku, kokie būtų buvę rinkimų rezultatai, jei tų rinkimų nebūtų buvę“, – svarstė meras.

Advokatas E. Morkūnas stebisi mero siekiams pervertinti jo įtaką.

„Jei aš būčiau norėjęs dalyvauti politikoje, tai ir būčiau dalyvavęs. Dėkoju merui už mano galių įvertinimą“, – sakė teisininkas.

Jis pakomentavo, kad Vilniaus apygardos teismas, priimdamas sprendimą, vertino, kad meras nesuprato, dėl ko pasirašė sutartį, ir jis, kaip vartotojas, yra labiau saugomas įstatymų.

Ar teiks kasacinį skundą dėl teismo sprendimo, dar svarstys. Teismas jam priteisė merui kompensuoti per 200 eurų jo advokato išlaidų.

„Šiaulių krašto“ inf.